

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Michala Mazance v právní věci **žalobce J. K.**, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o námitce podjatosti vznesené ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 Ca 62/2004 vůči soudci JUDr. Jaroslavu Hubáčkovi

t a k t o :

Soudce Městského soudu v Praze JUDr. Jaroslav Hubáček není vyloučen z projednávání a rozhodování této právní věci.

O d ů v o d n ě n í :

U Městského soudu v Praze probíhá řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti, zahájené žalobcovým návrhem ze dne 8. 10. 2003, jímž se žalobce domáhá vydání rozhodnutí ze strany Ministerstva vnitra a České lékařské komory.

Usnesením ze dne 4. 2. 2004 vyloučil Městský soud v Praze k samostatnému projednání žalobu na ochranu proti nečinnosti směřující vůči České lékařské komoře. Usnesením ze dne 6. 4. 2004 pak soud vyzval žalobce k doplnění podání ze dne 8. 10. 2003 tak, aby bylo zejména patrné, že žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky správního řízení k ochraně proti nečinnosti správního orgánu a že žalované České lékařské komoře marně uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí či osvědčení; dále jej vyzval k označení věci, v níž se žalobce domáhá soudní ochrany, k vyličení rozhodujících skutečností a k uvedení návrhu výroku rozsudku. Poučil jej též o tom, že nebude-li podání ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání odmítne.

Žalobce, jemuž bylo toto usnesení doručeno dne 16. 4. 2004, reagoval obsáhlým podáním ze dne 27. 4. 2004. Vedle kopie rozhodnutí Ministerstva vnitra – odboru sociálního zabezpečení ze dne 16. 12. 2003, kopie odvolání proti rozhodnutí Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 10. 1997 a potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech obsahovalo toto podání též „stanovisko žalobce“ k usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2004, v němž se žalobce zejména vyjadřoval k porušením zákona a mezinárodních úmluv ze strany žalovaných, vznášel výtky vůči jednání jednotlivých zaměstnanců žalovaných a vyjadřoval nesouhlas s rozhodnutími Městského soudu v Praze a Vrchního soudu v Praze vydanými v jeho věci pod sp. zn. 38 Ca 353/98 a 5A 57/96. Závěrem soudu navrhl, aby jednak nařídil České lékařské komoře dohlédnout na výkon lékařského povolání konkrétních lékařů a poté vydat rozhodnutí ve věci, jednak aby zrušil - případně uložil Ministerstvu vnitra zrušit – rozhodnutí LK ZdÚ S VčK P ČR ze dne 14. 12. 1995, a konečně aby též nařídil orgánům činným v trestním řízení postupovat ve věci podle trestního řádu a trestního zákona. Tvrze porušení zákona a mezinárodní smlouvy ze strany správních orgánů pak žalobce dále doložil v doplňujícím podání ze dne 30. 4. 2004.

Součástí podání ze dne 27. 4. 2004 byla též námitka podjatosti, již žalobce vznesl vůči soudci Městského soudu v Praze JUDr. Jaroslavu Hubáčkovi. Tvrzenou podjatost zakládá žalobce na postupu tohoto soudce ve věci vedené v minulosti u Městského soudu v Praze

pod sp. zn. 38 Ca 353/98, v níž JUDr. Hubáček vystupoval jako člen senátu. Žalobce se domnívá, že mu rozhodnutím soudu v této věci byl odepřen přístup k soudní ochraně, neboť jeho žaloba byla zamítnuta; dále soudu vytýká, že nepřihlédl k vadám správního řízení v I. i II. stupni, a naopak vycházel z nepravdivé písemnosti policejního prezidenta, což svědčí o korupčním jednání moci soudní i výkonné. Polemizuje rovněž s právním názorem soudu týkajícím se průběhu správního řízení před jedním ze žalovaných a dovozuje, že senát, jehož byl JUDr. Hubáček ve výše uvedené věci členem, nerespektoval zásadu vázanosti předchozím rozhodnutím soudu. Žalobce je krom toho přesvědčen, že o podjatosti JUDr. Hubáčka svědčí i jeho postup v nyní projednávané věci, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 Ca 18/2004. Vyloučení jedné z žalobcových věcí, jež soud provedl neodůvodněným usnesením ze dne 4. 2. 2004, svědčí podle žalobce o porušování zákona a o zneužívání pravomoci veřejného činitele. Žalobce považuje takový postup za šikanování, které jej zatěžuje zbytečnými administrativními náklady, je v rozporu s posláním soudce a dosahuje až intenzity trestné činnosti, jako tomu bylo i ve věci vedené pod sp. zn. 38 Ca 353/98. Proto žalobce žádá, aby nyní souzená věc byla JUDr. Hubáčkovi odňata.

JUDr. Jaroslav Hubáček ve svém vyjádření ze dne 14. 6. 2004 uvedl, že nemá k věci ani k účastníkům žádný vztah a necítí se být v této věci podjatý. V minulosti byl členem senátu 38 Ca, který před několika lety rozhodoval v žalobcově věci, a žalobce tedy zná, ovšem pouze z jednací síně. Tato skutečnost však – jak podotýká – není důvodem pro vyloučení soudce (§ 8 odst. 1 poslední věta s. ř. s.). Závěrem poznamenal, že nehodlá reagovat na žalobcovy nehorázné a nepravdivé námitky.

Městský soud v Praze poté postoupil věc Nejvyššímu správnímu soudu, jemuž přísluší rozhodnout o námitce podjatosti v souladu s § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyloučení soudce JUDr. Hubáčka z projednávání a rozhodování dané věci, a to z následujících důvodů:

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům – kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů - mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský. V projednávané věci však žádný z těchto důvodů není dán. JUDr. Hubáček se rovněž nepodílel na projednávání nebo rozhodování věci u některého ze žalovaných správních orgánů ani v předchozím soudním řízení. „Předchozí soudní řízení“ je přitom třeba chápat nikoli časově (tedy jako jakékoliv soudní řízení, jehož byl žalobce účastníkem) nýbrž instančně: vyloučen by tak byl soudce, který by o téže věci rozhodoval nejprve v řízení u krajského soudu (resp. Městského soudu v Praze) a následně pak v řízení kasačním u Nejvyššího správního soudu. O tento případ se tu však nejedná.

Žalobce vytýká soudci JUDr. Jaroslavu Hubáčkovi nesprávný a nezákonný postup při rozhodování v jiné své věci a též ve stávajícím soudním řízení; taková námitka však není opodstatněná, neboť podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. poslední věty nejsou důvodem k vyloučení soudce okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. 9. 2004

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu